

роботою в майстернях технікуму, а також - групове фото активістів гуртка, учасників ВПЗ (*Юрченко Петро, Домашев Петро, Погощенко Борис, Дягтяр Володимир*, імена вказані на зворотному боці фото, там же є надпис, що на фото відсутні Микола Вікторович Певницький (начальник майстерень, інженер і голова Президії гуртка) і Єремеєв Олександр (організатор, секретар Президії й перший керівник планерного гуртка). Зберігся також зошит-рукопис зі спогадами В. Дягтяря, де міститься цікава інформація про організацію та діяльність гуртка, обладнану в підвальному приміщенні будівлі по вул. Технічній, виставку-музей та її унікальні експонати, активну агітаційну-просвітницьку роботу гуртківців, підготовку та участь у ВПЗ конотопських студентів.

Про зародження планеризму й авіації розповідає експозиція першого залу єдиного на теренах СНД музею на горі Клементьева (Узун-Сирт), унікальні властивості якої відкриті саме К.Арцеуловим. Про причетність до розвитку планеризму конотопчан можна дізнатись, завітавши до музею історії нашого навчального закладу.

Керівник: Радько Т.М., *керівник музею*

1. Фото. Спогади В.Дягтяря. Фонди музею історії ПТ КІСумДУ і КІСумДУ.
2. Красильщиков А.П. Планеры СССР / А.П. Красильщиков. – М. : Машиностроение, 1991.

МУЗЕЙ ІСТОРІЇ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ – ЙОГО ДУХОВНА СКАРБНИЦЯ

Богатирьова І., *студентка ПТ КІСумДУ*

8 жовтня 2010 р., у день святкування 120-річчя ПТ КІ СумДУ і 10-річчя КІ СумДУ, зустрів своїх перших відвідувачів оновлений музей історії навчального закладу. Ініціаторами його створення були В.В. Бібик – директор КІСумДУ, Т.В. Гребеник – директор ПТ КІСумДУ, Т.М. Радько – автор тематико-експозиційного плану, керівник музею та О.І.Антонюк – художник-оформлювач.

Як і в кожної людини чи підприємства, у нашого музею є своя біографія. Ми спробували її дослідити. «Нариси з історії технікуму» (автори: М.П.Срочко, К.В.Бойко, Ф.Д.Тоценко), спогади викладачів й учнів, рукописи яких збереглися в архіві технікуму, надають

інформацію про існування в закладі музейної кімнати-виставки при планерному гуртку, що діяв у 1923-1927рр. Музей на той час мав технічний профіль і був невід'ємною складовою майстерні планерного гуртка. На жаль, до сьогодні не збереглося жодного фото цього музею-виставки, як і невідома доля його експонатів.

18 жовтня 1977 р. у Конотопському будівельному технікумі транспортного будівництва урочисто відкрили музей П.І.Новікова. Про значимість події свідчить сценарій відкриття музею та список запрощених почесних гостей: партійне та комсомольське керівництво міста, директори навчальних закладів, представники ЗМІ, директор і співробітники краєзнавчого музею, ветерани війни та праці. Під звуки духового оркестру технікуму відкрила музей секретар міському партії Марченко Л.Г. Екскурсію та знайомство з експозицією провели Т.І. Рекунова, В.О. Малиношевский. У фотоальбомі за 1979 р. збереглися як фото тогочасного музею, так і наступна інформація: «У музеї представлено 859 експонатів, 412 з них розповідають про життя та діяльність П.І. Новікова, історію революційного руху на Конотопщині». На тривалий час музей стає потужним ідейно-виховним центром, місцем зустрічей з ветеранами війни та праці, випускниками, гостями міста, базою для діяльності Клубу інтернаціональної дружби. Потім музей неодноразово змінював місце знаходження, а в 90-х роках припинив своє існування... Не хочеться зупинятися на цій події. Адже, у жовтні 2000 р., до 110-річчя від дня заснування навчального закладу, було знову відкрито музей в технікумі (газета «Рабоче слово» за 21 октября 2000 р.). У ньому були представлені експонати, що пережили часи «перебудов і катаклізм», серед них – унікальні фото і документи, примірники технічної, довідникової і художньої літератури кінця XIX – початку ХХ ст., моделі, що виготовлялися в гуртках технічної творчості. І знову музей став приймати гостей, студентів, випускників, а в серцях багатьох людей жила мрія, щоб він став справжньою візитівкою навчального закладу, предметом гордості студентів, викладачів, випускників. Перший крок в реалізації цієї мети зроблений.

Сучасна експозиція музею складається з розділів: «Біля витоків», «20-40-і роки становлення й розвитку», «Крізь полум'я Великої Вітчизняної», так званий «Директорський куточек», «Розвиток технічної творчості», «Друга молодість навчального закладу», «Конотопський електромеханічний технікум», «Зустрічі крізь роки й

відстані», «Традиціям вірні». У кожному з них висвітлюється певна грань славетної історії навчального закладу, крок на шляху постійного пошуку, розвитку, звершень, реформувань, перетворень і змін. Сьогодні музей – це особливе місце в навчальному закладі, бо саме тут перетинаються історія й сьогодення, спогади й сучасність, минуле й майбутнє. Тут панує її величність Пам'ять... Пам'ять про тих, хто стояв біля витоків наприкінці XIX ст.; хто розбудовував заклад у часи суспільних потрясінь і революційних змін; кому довелося пройти складний шлях відбудови рідного закладу після Великої Вітчизняної війни; хто шукав відповіді на непрості виклики «часів перебудови»; хто розпочав і втілював реформи наприкінці ХХ – початку ХХІ ст., – про всіх, хто день за днем, рік за роком кроував освітянської нивою впродовж 120 років.

Нова експозиція – це лише перший крок, адже, щоб повністю відтворити літопис навчального закладу, повернути всі імена, згадати всі події – треба наполегливо працювати. Музей має багато планів на майбутнє. Тож запрошуємо до співпраці!

Керівник: Радько Т.М., *керівник музею*

1. Архів ПТ КІ СумДУ, фонди музею історії ПТ КІСумДУ і КІСумДУ